

**Ons Pascha**

Tijdens het Pascha is óns Pascha voor ons geslacht, zie 1 Corinthiërs 5:7  
**Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.**

Door de vernedering heen is Hij verhoogd geworden!

Tegen de joodse geestelijke leidlieden zei Jesjoea in Johannes 8:28 de volgende merkwaardige zinsnede:

28 Jezus dan zeide tot hen: Wanneer gij den Zoon des mensen zult verhoogd hebben, dan zult gij verstaan, dat Ik Die ben, en dat Ik van Mijzelven niets doe; maar deze dingen spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft.

Het draait hier om de verhoging van Jesjoea, terwijl juist de grootste vernedering ophanden was. En, merkwaardig, dat juist Zijn tegenstanders Hem verhoogden. Het lijkt tegenstrijdig en onlogisch. Tegenstanders

verlagen of vernederen ons immers altijd.

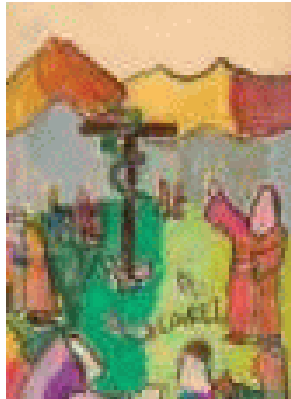
Jesjoea kijkt echter achter de schermen, ziet naar de achterliggende zaken, waar deze tegenstanders mensen zijn die ingeschakeld zijn in het Godsplan om Hem te verhogen. Maar, om welke verhoging gaat het hier? In Johannes 12:32 gaat het om de verhoging vanaf de aarde naar het hemels Jeruzalem. In Johannes 3:14 wordt verwezen naar de koperen slang van Mozes die in de woestijn opgericht werd. Alzo moest de Zoon des mensen ook verhoogd worden. Dat ziet kennelijk op de dood van Jesjoea aan het vloekhout. Die verhoging was

in feite de diepste vernedering.

Wel is het zo gelegen dat wij dikwijls aan een verhoging een vernedering vooraf zien gaan, zeker waar het betreft mensen die door Jahweh opgeleid werden tot grote leiders, als Jozef, Mozes en David. Wij zien het in de Schrift als een soort levenswet, o.a. bezongen door Hanna: 1Samuel 2:6-10

6 De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen.

7 De HEERE maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij.



8 Hij verheft den geringe uit het stof, en den nooddrufte verhoogt Hij uit den drek, om te doen zitten bij de vorsten, dat Hij hen den stoel der ere doe beërven; want de grondvesten des aardrijks zijn des HEEREN, en Hij heeft de wereld daarop gezet.

9 Hij zal de voeten Zijner gunstgenoten bewaren; maar de goddelozen zullen zwijgen in duisternis; want een man vermag niet door kracht.

10 Die met den HEERE twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in den hemel over hen donderen; de HEERE zal de einden der aarde richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en den hoorn Zijns Gezalfden verhogen.

Zo te zien zijn het dikwijls onze tegenstanders die onwetend aan onze verhoging meewerken. Bij Jozef zijn het de broers die hem naar Egypte verkopen. Bij Mozes is het Farao die hem zocht wegens doodslag. Bij David is het Saul die hem naar het leven staat vanwege afgunst en jaloezie. Jozef zag achteraf de hand van Jahweh erin, zie

Genesis 50:20 Gijlieden wel, gij hebt kwaad tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede gedacht; opdat Hij deed, gelijk het te dezen dage is, om een groot volk in het leven te behouden.

David zag eveneens de hand van Jahweh in vernedering, zoals Semeï tijdens zijn vlucht voor Absalom hem vloekte, zie

2 Samuël 16:10 Maar de koning zeide: Wat heb ik met u te doen, gij zonen van Zeruja? Ja, laat hem vloeken; want de HEERE toch heeft tot hem gezegd: Vloek David; wie zou dan zeggen: Waarom hebt gij also gedaan?

Op gelijke wijze schuift Jesjoea het gordijn even opzij en laat ons zien dat Zijn felste tegenstanders het zijn die werken aan Zijn verhoging, Johannes 8:28. In alle profetische geschriften wordt ervan melding gemaakt dat de Knecht van Jahweh eerst veel moest lijden en verworpen moest worden, om daarna verhoogd te worden, zie o.a.

Mattheüs 21:42 Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, dien de bouwlieden verworpen hebben, deze is geworden tot een hoofd des hoeks; van den Heere is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?

Het kan echter ook andersom gaan, gelijk met Sion, met Jeruzalem, dat hoog, ja zeer hoog verheven was, maar daarna wonderbaarlijk omlaag gedaald is, zie Jeremia Klaagliederen 1:9

9 Haar onreinheid is in haar zomen, zij heeft niet gedacht aan haar uiterste, daarom is zij wonderbaarlijk omlaag gedaald; zij heeft geen trooster.

Ook de koning Salomo is een voorbeeld van iemand die verhoogd was en daarna een enorme afgang maakte aan het einde van zijn leven.

### Route der vernedering/verhoging

Zoals bekend heeft Judas Zijn Meester overgeleverd aan de Romeinen, overpriesters en Hoge Raad. De Romeinen doen het grote en vuile werk. Judas is de gids van de bende die naar de hof liep om Jesjoea te vangen. In die hof vertoefde Hij dikwijls met Zijn discipelen, om aldaar in te keren tot Jahweh via gebed.

Jesjoea ontvluchtte de aanstaande vernedering niet, maar trad als een held naar voren en vroeg de naderende bende wie zij zochten. Zij zochten Jesjoea de Nazoraëer (Nozriem = behoeder van het verbond. Niet Nazirener). Zij zochten de aan Jahweh gewijde, de verwachting van Israël. Daarop antwoordde Hij dat Hij dat was: *Ik ben*. Waarop zij ter aarde vielen.



Judas verraad

Voor de tweede maal vroeg hij wie zij zochten, waarop hij hen antwoordde: *Indien gij Mij zoekt, laat dezen dan heengaan!*

Hij was degene die de volkeren der aarde zochten, de lang verwachtte Leidsman, de Redder. Hij leverde Zichzelf aan hen uit, door Zich zonder verzet over te geven. Immers, het volk moest worden vrijgelaten. Het volk was hierbij vertegenwoordigd door de discipelen, en zij konden heengaan. Zij moesten zichzelf van Hem losmaken, om behouden te kunnen worden. Dat was voor Petrus heel moeilijk, die zelfs een zwaard nam en het oor van Malchus ermee beschadigde. De Leidsman werd gebonden en naar Annas gevoerd. Hier wordt Jesjoea geconfronteerd met de leider van het Edomitische priestergeslacht, die daartoe in het geheel geen enkel recht kon laten gelden. Kajafas<sup>1</sup> had ambtelijk geprofeteerd dat het nuttiger was dat er

<sup>1</sup> Kajafas betekent Speurder en was een bijnaam van deze hogepriester

één zou sterven voor het volk, dan dat het gehele volk eraan zou gaan. De eeuwige haat van Ezau tegen Jakob rijst hier tot haar hoogtepunt en bereikt een climax.

Petrus volgde van verre, en kon Jesjoea nog niet loslaten. Via Johannes, die een goede relatie had met de Hogepriester, kon Petrus mee de zaal ingaan. Daar stelde een slavin hem de vraag of hij ook niet tot de leerlingen van Jesjoea behoorde. Daar had hij best voor uit mogen komen, want iedereen wist ook van Johannes dat hij een volgeling van Jesjoea was. Petrus had hier moeten zwijgen, gezien een slavin niet gerechtigd was om iemand te ondervragen. Die er wél tot gerechtigd waren hielden hun mond. Maar Petrus kon niet zwijgen, daar zijn hart hem beschuldigde, vanwege het



Petrus' verloochening

opnemen van het zwaard in de hof. Hij kneep hem dat men hem zou arresteren wegens geweldpleging. Petrus was te angstig en onbekend met de regels van de ingewijden binnen de zaal. Petrus verloochende voor een slavin zijn Meester, wat totaal overbodig was. Zwijgen was zijn taak! Angst is de slechtste raadgeefster, en vele verdachten geven uit angst voor justitie teveel informatie, waardoor zij zichzelf de das omdoen.

Daarna ging Petrus zich warmen bij een vuur waar andere slaven stonden, alsof hij één hunner was, onherkenbaar. Toch werd hij herkend en werd hem gevraagd of hij ook niet in de hof aanwezig was. Zijn angst vloog hem opnieuw naar de keel. Weer gaf hij antwoord waar hij had moeten zwijgen. De mensen worden om hun eigen uitspraken veroordeeld. Zwijgen is goud, spreken is zilver!

Ten derde male sprak Petrus, wat de verloochening compleet maakte, en terstond kraaide de haan. Niet letterlijk, maar figuurlijk. Het "kraaien der haan" wijst namelijk op een wisseling van de wacht. Wanneer de wachten zich afwisselden noemde men dat het "hanengekraai".<sup>2</sup>

In Jeruzalem mochten zelfs geen hanen worden gehouden, zie N. Söderblom: het lijden en sterven van Jezus Christus, p.202.

<sup>2</sup> Zie boek Mr.W.de Vries "De dood van Jezus van Nazareth", p.27.

Intussen beleed Jesjoea voor Annas dat Hij niets in het geheim gesproken had, dat er geen mysterieuze achtergronden aanwezig waren zoals bij de geheime genootschappen met hun mysteries.

### Géén proces

De veroordeling van Jesjoea was in het geheel géén proces, en vandaar dat het Joodse proces-recht niet van toepassing was, aldus de Nederlandse rechter en raadsheer mr. W. de Vries in 's Hertogenbosch.

Ten tijde van Jesjoea waren er drie groepen Joden:

- 1e. Het Sanhedrin (de Hoge Raad) dat met de Romeinen samenwerkte, overwegend bestaande zowel uit Edomieten als Sadduceeën.
- 2e. De nationalistische joden die fel tegen de Romeinen waren. Zij verzetten zich tegen elke vreemde overheersing. Dat waren meer de Farizeeën en Schriftgeleerden.
- 3e. De grote massa (het gewone volk), dat in veel gevallen wel sympathie had voor de verzetslieden.

Jesjoea werd beschuldigd. De acte zag er als volgt uit:

1. Jesjoea zou het volk verleid hebben, o.a. door een opstand tegen de Romeinen aan te sporen.



Voor het Sanhedrin

2. Jesjoea zou het hebben verboden om de keizer belastingen te betalen.
3. Jesjoea zou zichzelf "koning der joden" hebben genoemd.

Pas later kwam er de beschuldiging van "Godslastering"<sup>3</sup> bij.

Onder de joden was er een grote groep die het betalen van belasting aan de Romeinen als ongeoorloofd zag. Zij vonden Romeins geld onrein. De belasting moest in Romeins geld worden

afgedragen. Op de munten stond de afbeelding van de keizer als de "Pontifex Maximus", de Goddelijke Opperpriester.

Op de strikvraag die door enkele joden aan Jesjoea werd gesteld inzake het betalen van belasting aan de keizer, antwoordde Hij dubbelzinnig, na een tegenvraag welk opschrift en welke beeltenis erop de munt stond. Hij zou

gezegd hebben: "Geef de keizer wat des keizers is". Het gaat hier echter om weg-geven, terug laten keren tot degene van wie het afkomstig is. De opzet was om Hem ervan te beschuldigen dat hij het verbod om de keizer schatting te betalen.

Pas in een later stadium beschuldigde men Hem van Godslastering, waarschijnlijk op grond van een verbod in hun Talmud..



Denarie met PM-opschrift



Voor de Hoge Raad

Al met al betrof het hier géén ordelijk proces, maar een onordelijk verhoor, waar men naarstig zocht naar harde feiten om Hem te kunnen beschuldigen. En een zo overspannen situatie wordt elk woord wat men spreekt op weegschalen gewogen!

Een gerechtelijk vooronderzoek is er nooit geweest. Men verdacht Jesjoea van strafbare feiten, n.l. dat Hij een opstand tegen de Romeinen in de zin

had. De Hoge Raad zocht naar harde bewijzen om een sterke aanklacht in te kunnen dienen bij Pilatus.

Plotseling werd het onderzoek gestaakt, daar Jesjoea zich in hun ogen schuldig had gemaakt aan Godslastering. Maar wat verstaat de Schrift onder Godslastering? Dat is het zich vereenzelvigen met God en het lasteren van de heilige Naam. Dát nu meenden zij uit de mond van Jesjoea te hebben gehoord. Men oordeelde Hem terstond des doods schuldig. Maar dit is geen vonnis te noemen! Het betrof hier geen gerechtelijke uitspraak!

<sup>3</sup> Godslastering. Het was geen strafbaar feit wanneer iemand zichzelf "Zoon van El" noemde. Waarom en op welke gronden men Jesjoea dan van Godslastering beschuldigde blijft duister. Wellicht was ontleend aan de Babylonische Talmud.

**Niet op het feest**

De joden hadden hun eigen wetten en rechten en konden wel degelijk een doodvonnis uitspreken. Iemand die ter dood was veroordeeld kon volgens de joodse wetten pas een dag ná de terechtzitting worden geëxecuteerd. Dat zou in Jesjoea's geval op een paasfeestdag hebben moeten plaatsvinden, wat niet mocht. Men had alsdan moeten wachten tot ná het Paasfeest, wat men niet aandurfde vanwege het volk, Lucas 22:2. Men zag géén kans om zelf in een zo kort tijdsbestek Jesjoea gerechtelijk te onderzoeken en daarna te veroordelen en te executeren. Dus "niet op het feest"!

Vervolgens was men aangewezen op de hulp der Romeinen, op Pilatus als landvoogd en rechter, om hém te vragen Jesjoea te veroordelen op grond van enkele politieke verdenkingen. Duidelijk verkeerde men in een soort dwangpositie, waarin de enige mogelijkheid, om Jesjoea die men nu te pakken had veroordeeld te krijgen via Pilatus liep. Met een aanklacht vanwege Godslastering zou men bij Pilatus geen voet aan de grond krijgen.



Voor Pilatus

Die aanklacht liet men dan ook vallen. Sterke bewijzen voor de politieke aanklacht had men wel niet, maar men moest er wat mee aan. De haat en nijd deed hen ertoe overgaan de zaak aanhangig te maken bij Pilatus. Mattheus 27:18. Deze sprak Jesjoea vrij, wat voor Zijn beschuldigers geen verrassing moet zijn geweest. Pilatus was er niet blij mee dat men Jesjoea tot hem had gebracht, want in het explosieve wereldje van de joden kon een zaak al gauw uitlopen op een conflict. Pilatus was rechter en bedankte ervoor de loopjongen te zijn van de Hoge Raad, om zonder meer een doodvonnis uit te spreken over iemand die duidelijk onschuldig bleek te zijn. Pilatus had als rechter best wel gedegen mensenkennis vergaard, zodat hij in één oogopslag al had gezien dat Jesjoea geen gevaarlijke extremist was, waar men Hem voor hield. Om uit de impasse te raken stelde Pilatus het volk voor de keuze, tussen Jesjoea en de moordenaar Bar-abbas, de verzetsleider.

Helaas, dat pakte voor Pilatus én voor Jesjoea verkeerd uit. Pilatus had er niet op gerekend dat de joden geen rechtsgevoel meer zouden bezitten, maar dat men uit blind fanatisme zou kiezen voor een moordenaar, onder aanmoediging van de zo gezagsgetrouwe overpriesters. De joden eisten de vloekdood van Jesjoea, Lucas 23:17-18, Marcus 15:15.



Het volk dat even tevoren nog Hosanna had geroepen tijdens de intocht van Jesjoea in Jeruzalem, riep nu om Zijn dood. Mogelijk was het diep teleurgesteld in Hem, dat Hij op geen enkele wijze blij gaf hen als volk te zullen verlossen van de Romeinen. Nijd heeft hen volkomen blind

gemaakt, Mattheus 27:18.

Pilatus heeft gedacht dat de joden compleet geschild waren geworden, doordat zij in Jesjoea een politiek verzetsleider meenden te moeten zien. Dat liet hij ook blijken, zie Johannes 18:29-30, waarop de joden antwoordden: *Indien deze geen boosdoener ware, zouden wij Hem niet aan u overgeleverd hebben.*

Pilatus wilde zich aan deze zaak zien te onttrekken, maar zag daartoe geen kans meer, Lucas 23:6. Pilatus zond daarom Jesjoea naar Herodes, en wel in een spotkleed, een mantel waarin Romeinse sollicitanten zich kleedden



De geseling

wanneer zij naar een overheidsfunctie solliciteerden. Herodes waardeerde deze grap van Pilatus wel en werd met hem bevriend, maar zond Jesjoea terug in een kleed waarin aspirant koningen zich kleedden. Pilatus zag dat hij niets vorderde, nam de gevolgen voor lief en gaf Jesjoea over ter dood. Niet dat hij zich als willoze trekker van het voertuig der joden wilde laten gebruiken, maar

eenmaal voor die kar gespannen, onttrok hij zich niet en zette het voertuig in beweging, waarna het niet meer te remmen was.

Pilatus wilde de joodse leiders nog tegemoet komen door Jesjoea te laten geselen, om Hem daarna vrij te laten. De joden namen hiermee geen genoegen, waarna hij Hem aan hen overgaf om gedood te worden, Lucas 23:23.

Algemeen ziet men in Pilatus een zwakkeling en lafaard, iemand die geen recht kon spreken. Dat is onjuist. De Romeinen hadden het recht tot de zogenaamde “coercitio”. Dat houdt in dat zij iedere niet-Romein hun wil konden opleggen, om bij weigering ervan een straf toe te dienen, wat in het uiterste geval de doodstraf kon zijn. Pilatus paste de coercitio toe op Jesjoea als een soort laatste dwangmiddel door Hem te laten geselen, waarin de joden echter een soort voorteken meenden te mogen zien van de inwilliging van hun eis tot executie. En dat bleef men dan ook onder luid geschreeuw van Pilatus eisen.

Pilatus had in Jesjoea géén schuld gevonden. Ook de coercitio had geen verder bewijs opgeleverd. Pilatus sprak Jesjoea terecht vrij van al het Hem te laste gelegde. Nu moest het volk maar tevreden zijn, zo oordeelde hij. Maar nee, het volk begon vervolgens in hysterische woede Zijn dood te eisen. Na de geseling hadden de Romeinse soldaten Jesjoea uitgedost als een sollicitant voor de joodse Messias, met (doornen)kroon en rietstaf in de hand en een purperen toga over Hem heen geworpen. Zouden nú de ogen der joden opengaan en inzien dat deze mens géén Messias voor hen kon zijn?

Helaas, nee! Pilatus riep daarna uit: *Ecco Homo!* Ziet de mens! U, o joden, aanschouw deze door jullie nijd en blinde waan toetgetakelde mens! Het mocht niet baten!



*Het volk eist de vloekdood van Jesjoea*

De overpriesters meenden dat Pilatus de zaak zou sluiten door Jesjoea vrij te laten. Verhit van gemoed kwamen ze nu aan met hún wet, dat Jesjoea hun wet zou hebben overtreden, waarvoor Hij gedood diende te worden. Vanwege tijdnoed konden zijzelf het doodvonnis niet uitspreken en uitvoeren, dus eisten zij dat van Pilatus. Jesjoea zou zich de Zoon van God hebben genoemd. Pilatus huiverde ervan. Zou deze mens een zoon der goden zijn? Hij ondervroeg Jesjoea opnieuw en wilde weten waar Hij vandaan kwam. Pilatus vorderde geen millimeter en wilde Jesjoea vrijlaten. Als laatste redmiddel en poging om Jesjoea vrij te laten, wilde hij de ogen der joden laten opengaan door te zeggen: Ziet uw koning (Messias). Is Hij nu die man die gij ervoor hield jullie toekomstige koning te zijn? Dat kan toch niet! Dit krenkte de harten der joden nog meer, die immers leefden in vurige verwachting van hun aardse Messias. Ze werden hysterisch en riepen: Weg met Hem, de dood in!

Pilatus verwonderde zich: “Moet ik jullie koning doden?”

Pilatus willigde tenslotte de eis der massa in en gaf Jesjoea over om gedood te worden. Van opstand werd Jesjoea beschuldigd, maar toen duidelijk bleek dat Hij geen enkele opstand wilde, moest Hij evenwel worden gedood!



*Pilatus wast zijn handen in onschuld*

Pilatus komt de eer toe dat hij als rechter nooit door de knieën is gegaan voor de Hoge Raad en het joodse volk, want hij heeft zijn vrijspraak van Jesjoea nooit herroepen. Toen hij echter zag dat hij op geen enkele wijze vorderde, maar er een groot oproer dreigde te ontstaan, gaf hij hen Jesjoea over om gedood te worden. Niet als een schuldige, maar als een onschuldige.

Als rechter bleef Pilatus overeind, als stadhouder viel hij om, om vooral de rust in zijn gebied te handhaven. Uit twee slechte zaken koos hij de minst slechte, meende hij. Pilatus doorzag niet dat hij de Vredevorst opofferde ten koste van de vrede in zijn gebied. Al zijn pogingen om de verblindheid der joden weg te nemen waren mislukt. Daarom waste hij zijn handen in onschuld, zoals bij rituele handelingen werd gedaan, Deut.21:1, om nogmaals de joden ervan te

overtuigen dat zij een onschuldige ter dood wilden brengen (vermoorden). Hierdoor was en werd er onschuldig bloed in het midden van het volk gelegd, Deut. 21:6-9

*6. En alle oudsten derzelver stad, die naast aan den verslagene zijn, zullen hun handen wassen over deze jonge koe, die in dat dal de nek doorgehouwen is;*

*7 En zij zullen betuigen en zeggen: Onze handen hebben dit bloed niet vergoten, en onze ogen hebben het niet gezien;*

*8 Wees genadig aan Uw volk Israël, dat Gij, o HEERE! verlost hebt, en leg geen onschuldig bloed in het midden van Uw volk Israël! En dat bloed zal voor hen verzoend zijn.*

*9 Alzo zult gij het onschuldig bloed uit het midden van u wegdoen; want gij zult doen, wat recht is in de ogen des HEEREN.*

Het volk accepteerde de moord en gevolgen ervan, door te roepen dat Zijn bloed over hen en hun kinderen mocht komen. Niets hielp Pilatus meer, die zich tot het uiterste had ingespannen het volk ervan te overtuigen dat zij op de verkeerde weg wandelden. Nee, Pilatus was geen gewetenloze rechter, maar zag zich in een soort dwangbuis-positie geplaatst, om de vrede te bewaren in zijn gebied. Hij had recht gesproken door te zeggen dat hij geen schuld in deze mens had gevonden. Bij die uitspraak is hij gebleven, tot het laatste toe. Slechts ter voorkoming van een opstand heeft hij de eis der joodse (Edomitische) overheden ingewilligd.

Overheden, rechters en vorsten zijn nergens zo bang voor als voor een volksopstand. In een volk schuilen onberekenbare krachten, wat wij vooral bij revoluties kunnen zien, zodat leiders hun biezen kunnen pakken en vlug moeten maken dat ze wegkomen, wanneer het volk zich massaal tegen hen keert. Ook de Hoge Raad was beducht voor een volksopstand. Het Hosanna-geroep tijdens de intocht heeft in hun oren als krijgsgeschreeuw geklonken. Zij vreesden een volksopstand, die door de Romeinen zou worden stukgeslagen, waardoor het volksbestaan der joden teniet zou gaan, zie Johannes 11:48.

*47 De overpriesters dan en de Farizeeën vergaderden den raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? want deze Mens doet vele tekenen.*

*48 Indien wij Hem alzo laten geworden, zij zullen allen in Hem geloven, en de Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze plaats en volk.*

*49 En een uit hen, namelijk Kajafas, die deszelven jaars hogepriester was, zeide tot hen: Gij verstaat niets;*

*50 En gij overlegt niet, dat het ons nut is, dat een mens sterve voor het volk, en het gehele volk niet verloren ga.*

*51 En dit zeide hij niet uit zichzelf; maar, zijnde hogepriester deszelven jaars, profeteerde hij, dat Jezus sterven zou voor het volk;*

*52 En niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot een zou vergaderen.*

Tijdens het verhoor van Jesjoea heeft het recht niet gefaald, zoals zo menigmaal wordt gedacht! Er heeft aan Jesjoea's vloekdood géén gerechtelijk vonnis ten grondslag gelegen van enige schuld. Nee, Hij is vrijgesproken door Pilatus, wat nooit herroepen is. Hij is slechts uit nijd overgeleverd. Zie Marcus 15:10.

De Hoge Raad (Edom) zag echter dat zij haar doel niet eigenmachtig kon bereiken vanwege tijdnoed, waardoor het Pilatus moest inschakelen. Toen dat hun niet baatte en Pilatus hun gevangene vrijsprak schakelde de Hoge Raad het volkstribunaal in. Het volk werd gebruikt als machtsinstrument om



Jesjoea's dood te eisen. Men kan niet stellen dat het volk niet wist wat het deed, zoals men foutief vertaald heeft in Lucas 23:34. Het volk, althans het Edom-deel erin, was volkomen verantwoordelijk en toerekeningsvatbaar. Zij wisten wat zij deden, zie Johannes 19:11

*11 Jezus antwoordde: Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware; daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft groter zonde.*

*Lucas 7:30 Maar de Farizeeën en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet gedoopt zijnde.*

*Lucas 9:22 Zeggende: De Zoon des mensen moet veel lijden, en verworpen worden van de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood en ten derden dage opgewekt worden.*

Gode zij dank staat de vrijspraak van Jesjoea door Pilatus stevig overeind. Dat toont aan dat de Hoge Raad en het volk dwaalden en verantwoordelijk staan voor de moord op Jesjoea.

Doordat Jesjoea vrijgesproken was door Pilatus, gaf dat de discipelen de vrijmoedigheid uit hun schuilhoeken op te staan en vrij hun weg te gaan. Zij

konden nu niet meer door de Hoge Raad als medeplichtigen worden aangeklaagd en gearresteerd worden. Aldus konden zij enige tijd later vrijmoedig in het openbaar de opstanding van Jesjoea verkondigen zonder Joodse of Romeinse maatregelen tegen zich te vrezen, Hand. 4:2-3.

### De Schuldvraag

De eeuwen door is de joden verweten dé hoofdschuldigen te zijn geweest bij de moord op Jesjoea. Dat lijkt inderdaad het geval te zijn, indien wij niet meer van de achtergronden en samenstelling van het jodendom uit die dagen afwisten. In die tijd was immers nagenoeg geheel Edom gedwongen ingelijfd onder Hyrcanus in het jodendom. Dus Ezau zat temidden van een klein restje van Jakob/Juda. Die positie heeft Edom uitgebuit als zijnde de vertegenwoordigster van het “zaad der slang”, zie Johannes 8:44, waarmee Jesjoea hen identificeerde. Edom binnen het jodendom was sterk vertegenwoordigd in de Sadduceeën en hun volgelingen. De naam Sadduceeën komt van Zadok, tsaddiek, rechtvaardigen. Zij vormden een rijke aristocratie, en stonden weinig in contact met het volk. Zij vormden tezamen met de Farizeeën het Sanhedrin en stonden ogenschijnlijk voor rust onder het volk. Zij waren heel conservatief en geloofden niet in de mondelinge overlevering. Hielden zich stipt aan de letter en niet aan allerlei interpretaties. Zij interesseerden zich niet voor het Rijk van Elohim in de toekomst, want dat was onrealistisch in hun ogen. Ze geloofden ook niet in een leven na de dood, en ook niet in geesten en engelen. Het hier-en-nu was voor hen het enige dat er was, en daar leefden zij dan ook in overdaad van.



Het hogepriesterlijk geslacht van Annas was eveneens uit Edom, en ook Herodes was een Edomiet. Dus niet het gehele volk kan men verantwoordelijk stellen voor de moord op Jesjoea, maar meer de geestelijke leidlieden, die Edomieten waren. Ook de Romeinen waren min of meer loopjongens van deze Edomieten, hoewel ze dat niet wilden zijn. Van het gewone volk, waarvan nog velen afstamden van Juda en andere stammen, waren er waarschijnlijk maar heel weinigen aanwezig tijdens de moordpartij op Jesjoea. Zij stonden en verre en sloegen zich op hun borst.

Het is net als bij kinderen die iets kwaads gedaan hebben, waarbij het zelden voorkomt dat iemand direct de schuld op zich neemt. Meestal heeft niemand iets gedaan, of gaat de vinger van de een naar de ander. Zo ook hier. Wat wij vast moeten stellen is, dat het hier om een collectieve schuld gaat, waar alle partijen niet vrijuit gaan. Immers, er is niemand op aarde die honderd procent goed doet, zie

*Romeinen 3:10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet een; 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt. 12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe. 13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen. 14 Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid; 15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; 16 Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; 17 En den weg des vredes hebben zij niet gekend. 18 Er is geen vrede Gods voor hun ogen.*

Het gesprek tussen Jesjoea en Pilatus mogen wij zien als hét belangrijkste gesprek dat ooit op aarde werd gevoerd. Er worden wat zinloze en onbelangrijke gesprekken op aarde gevoerd, maar ditmaal ging het om de confrontatie van koninkrijken in een gesprek. De Koning van Israël stond hier tegenover de vertegenwoordiger van Rome, van het Romeinse wereldrijk. Bij Rome ging het om de aardse macht, om de wereldmacht. Bij Jesjoea ging het om het nieuwe herstelde Israël der twaalf stammen in de toekomstige aïoon, het Messiaans Vrederijk. Als vervulling van het Paaslam werd Jesjoea in het Romeinse rechthuis gevoerd, waardoor Hij uitwendig onrein werd zoals men dacht<sup>4</sup>, beladen met de onreinheid van Zijn volk Israel. Uitgeleverd door Edom (de Hoge Raad) aan het machtigste wereldrijk van die dagen. Rome verloor. Pilatus werd door de joden klem gezet en zwichtte voor hen door een onschuldige over te geven om gedood te worden. Hiermee bezegelde Rome haar eigen lot (vonnis). Rome toont dat het niet tot rechtvaardige wereldheerschappij geroepen is, het is Israël, vertegenwoordigt in Jesjoea! Niet Ezau, maar Jakob is in de toekomstige eeuw de grote leider. Die overwinning liet Jesjoea reeds blijken aan Pilatus en gaf hem verheven antwoorden. Niet Pilatus ondervroeg nog langer Jesjoea; nee, Jesjoea ondervroeg Pilatus en toonde hem waar diens macht

<sup>4</sup> Waarschijnlijk ontleent aan de Talmud. Petrus mocht immers naar Cornelius gaan zónder onrein te worden

vandaan kwam, zie Johannes 19:35. Pilatus was hier de mindere, en Jesjoea was hier de Koning voor het nieuwe tijdperk.

### De mystieke molen

Hoogstwaarschijnlijk is op onderstaande Rooms Katholieke afbeelding Mozes weergegeven terwijl hij koren in de molen schudt, waarbij de apostel Paulus het meel opvangt. Het koren staat dan symbool voor het Oude Testament en het meel voor het Nieuwe Testament. Het rad vormt een kruis, een verwijzing naar de dood van Christus. Het koren verandert dus in meel via de vloekdood van Christus. Het kruis is weliswaar onjuist, daar een xulon een recht opgerichte paal was, zonder dwarsbalk.



Heeft men Jesaja 28:28 in gedachten gehad bij genoemde voorstelling van de mystieke molen?

*Het brood koren moet verbrijzeld worden, maar hij dorst het niet geduriglijk dorsende; noch hij breekt het met het wiel zijns wagens, noch hij verbrijzelt het met zijn paarden.*

### Uitermate verhoogd, zie

*Filippensen 2:9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;*

*En Handelingen 2:33 Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.*

*34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand,*

*35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.*

*36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.*

Doel van de dood van Jesjoea is de loskoping van Zijn volk, het gaat om het ganse huis Israëls, Hand.2:36, de vrouw die niet-meer-Mijn-volk was geworden vanwege de scheidbrief. Zij kon slechts door de dood van haar man weer terugkeren en aangenomen worden. Daartoe was de dood van Jesjoea, naar Zijn Raad als achterliggend hoofddoel. Daartoe moest de

Christus alles lijden, wat tevoren bepaald was, *Handelingen 4:28 Om te doen al wat Uw hand en Uw raad te voren bepaald had, dat geschieden zou.*

Jesjoea wist wat Hem te wachten stond, zie Joh.18:4, 19:28,37 opdat de Schrift zou vervuld worden. Hij stierf voor Israel.

*Hebreeën 8:10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.*

*Hosea 2:19 (2-18) En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.*

*Jesaja 62:4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden*

Algemeen wordt de verlossing in Christus individueel opgevat als een verzoening voor de zonden. Zijn verlossing was echter allereerst nationaal, om als “vrouw van Jahweh” weer te mogen huwen met de nieuwe Man, zie

*Lucas 1:68 Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke; en Jesaja 49:17*

Vergelijk daarbij wat in Ps. 80:2, 130:7 en Jesaja 45:17 staat:

*Jesaja 45:17 Maar Israël wordt verlost door den HEERE, met een eeuwige verlossing; gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande worden, tot in alle eeuwigheden Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.*

Geen enkel offer kon de zonden verzoenen, en dat was dan ook niet het doel van Jesjoea's vloekdood. Hij kwam om ons los te kopen, vrij te maken,

*Rom.7:2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspelster is, als zij eens anderen mans wordt.*

*4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.*



*Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn. Johannes 8:36.* Israël is vrij. Zie uw Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet!

### Scheiding en herstel

Jeremia spreekt over de scheiding van Jahweh met Zijn vrouw het Huis Israëls, ook Jesaja en Hosea geven het aan. Hosea noemt het Huis Israëls<sup>5</sup> met name “niet-meer-Mijn-volk”, Lo-Ammi, zie:

*Jeremia 3:8 En Ik zag, als Ik ter oorzaak van alles, waarin de afgekeerde Israel overspel bedreven had, haar verlaten, en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.*

*Jesaja 50:1 Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.*

*Hosea 2:9 En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn.*

Israëls afgoderij leidde tot de echtscheiding, waardoor een obstakel ontstond tussen Jahweh en het Huis Israëls. De Wet van Jahweh geeft aan dat een man of vrouw die gescheiden zijn, niet opnieuw mogen trouwen voordat de eerste partner gestorven is, zie

*Deuteronomium 24: 1 Wanneer een man een vrouw zal genomen en die getrouwd hebben, zo zal het geschieden, indien zij geen genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, dat hij haar een scheidbrief zal schrijven, en in haar hand geven, en ze laten gaan uit zijn huis.*

*2 Zo zij dan, uit zijn huis uitgegaan zijnde, zal henegaan en een anderen man ter vrouwe worden,*

*3 En deze laatste man haar gehaat, en haar een scheidbrief geschreven, en in haar hand gegeven, en haar uit zijn huis zal hebben laten gaan; of als deze laatste man, die ze voor zich tot een vrouw genomen heeft, zal gestorven zijn;*

*4 Zo zal haar eerste man, die haar heeft laten gaan, haar niet mogen wedernemen, dat zij hem ter vrouwe zij, nadat zij is verontreinigd geworden; want dat is een gruwel voor het aangezicht des HEEREN; alzo zult gij het land niet doen zondigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.*

<sup>5</sup> Het Huis Israëls is het tienstammenrijk. Tijdens de deportaties naar Assyrie is nagenoeg geheel het tweestammenrijk met het tienstammenrijk weggevoerd, zodat wij kunnen spreken over de twaalf stammen in de verstrooiing, Jakobus 1:1

Hertrouwen is slechts mogelijk wanneer de vrouw géén tweede man heeft genomen. Welnu, het Huis Israëls is wat dat betreft vrij gebleven als weduwe, als eenzame en verlatene, zie

*Jesaja 54:1 Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt! maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE.*

*Jesaja 62:4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.*

*Jesaja 54:4 Vrees niet, want gij zult niet beschaamd worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en den smaad uws weduwschaps zult gij niet meer gedenken.*

Nu is het uitgesloten dat Jahweh overspel zou kunnen plegen. Hij breekt Zijn wetten niet. Ergo, het Huis Israëls had nooit kunnen hertrouwen met Jahweh zónder overspel te plegen. De enige mogelijkheid die open stond was, dat Jahweh zelf zou sterven als Man van Zijn volk, wat niet kon, daar Hij onsterfelijkheid bezit. Wat wél kon was, dat Hij Zijn Zoon zou zenden in de gelijkheid van ons vlees, die zou sterven terwille om Jahweh's vrouw terug te verkrijgen. Jesjoea als Zoon kreeg hiervoor het Huis Israëls als loon op Zijn arbeid. Jesjoea is de nieuwe Man en het Huis Israëls is Zijn vrouw. Hij was slechts gekomen en gezond tot díe verlatene, tot de weduwe, tot de verloren schapen van het Huis Israëls. Dát was Zijn missie, om voor hén alleen te sterven, zodat het Huis Israëls weer aangenomen en hertrouwd kon worden. Er was geen enkel ander volk op aarde dat een hertrouw behoefde, ook niet de joden. Jesjoea stierf niet als een offer ter verzoening voor de zonden van het mensdom, zoals ons altijd is voorgehouden. Hij predikte geen universele verzoening. Hij was geen universeel Leraar. Hij predikte herstel van het Rijk van Jahweh, herstel van het huwelijk met Israël als volk, zodat zij Zijn koninkrijk mogen demonstreren aan de overige volkeren der aarde. Het Huis Israëls wordt van Lo-Ammi weer tot Ammi = Mijn volk!

***Hosea 2:23 (2-22) En Ik zal ze Mij op de aarde zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal zeggen tot Lo-ammi: Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O, mijn God!***

*Hosea 2:19 (2-18) En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.*

*Hosea 2:20 (2-19) En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.*

Het volk moest worden gereinigd en geheiligd, zodat Jesjoea hen als Zijn kinderen aan Zijn Vader kon voorstellen, zie

*Jesaja 8:18 Ziet, ik en de kinderen, die mij de HEERE gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israel, van den HEERE der heirscharen, Die op den berg Sion woont.*

*Hebreeën 2:13 En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft.*

Het gaat om de reiniging en niet om verzoenen. Offers konden niets verzoenen. De offers wijzen wel op de mogelijkheid van overbrugging. Onzerzijds bestond er géén mogelijkheid om als weggezonden vrouw met een scheidbrief in de hand nog terug te keren tot onze vorige Man, gezien wij het verbond hadden gebroken. Alleen Jahweh kan het verbond vernieuwen. Voor ons Israëlieten bestaat er géén mogelijkheid om door middel van offers of iets dergelijks de breuk te helen. De offers konden slechts heenwijzen naar de Hersteller van Jahweh, en naar onze begeerte tot herstel. De offers zélf herstellen echter niets! Door de offers konden geen zonden worden uitgedelgd (verzoend), ook niet plaatsvervangend. Zonden dienen te worden veroordeeld.

Jesjoea kwam als óns Pascha. Het Paaslam zelf had echter géén verzoenende functie. Verzoenen is n.l. iets toedekken. Wetsovertredingen mogen echter nooit worden toegedekt, maar dienen te worden gestraft (hersteld). Verzoening vindt slechts dan plaats waar wij in onwetendheid zonden zouden doen. De Grote Verzoendag is dan ook geen dag waarop voldoening voor openlijk begane zonden werd gedaan. Het was een dag ter reiniging van het heiligdom én van het volk, voor zonden die gedaan waren in het afgelopen jaar waarvan men geen weet had, want die zijn er wel degelijk, gezien er geen mens leeft zonder zonden.

Jesjoea's dood vormde ook geen soort mensenoffer wat Jahweh zou verlangd hebben ter bevrediging. Alles draaide erom dat de scheiding wettelijk ongedaan kon worden gemaakt, doordat Jesjoea Zijn leven vrijwillig zou afleggen.

*Johannes 10:18 Niemand neemt hetzelve van Mij, maar Ik leg het van Mijzelfen af; Ik heb macht hetzelve af te leggen, en heb macht hetzelve wederom te nemen.*

*Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.*

Nadat Jesjoea Zijn leven heeft afgelegd en het weer heeft genomen, dan pas kan Jahweh Zijn volk weer aannemen en trouwen, het verbond hernieuwen.

*Hebreeën 10:5 Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: **Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild**, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid;*

*6 **Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd.***

*7 ¶ Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God!*

*8 Als Hij te voren gezegd had: **Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd** (dewelke naar de wet geofferd worden);*

*9 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.*

*10 In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.*

*11 En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;*

*12 Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods;*

*13 Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten.*

*14 Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.*

*15 En de Heilige Geest getuigt het ons ook;*

*16 Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden;*

*17 En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken.*

*18 Waar nu vergeving derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde.*



Welnu, onze Verlosser leeft: **Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.** Romeinen 6:10

*Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw (het Huis Israël) heeft zichzelf bereid.* Openbaring 19:7